

Боклука* (*boqluq, s. t. Fumier. saleté*) с. м. навозная куча (син. бунище): Стари кокошки, кой-то съ принудени какво-то намерять въ двора съ това да са нахранянь или какво-то ненадейно случать на боклука—таквизъ кокошки не са виждатъ у Франция. *Л. Д.* 1875 р. 84. Както е петель на боклукъ първи надъ кокошки-тѣ, тъй и зеть-ть е първъ въ цѣлъ-тѣ свадбѫ, т. е. „косиръ като петель“. Ч. 84. Кюль—боклукъ така са нарича, защото Казанилъчене хвѣргатъ на това място цѣпелъта си; ако прекръстиме това място на болгарски езикъ, то ще да добиеме пѣшелено поле. З. 209. Ср. подъ сл. рикъ, нехеликъ.

Боле По-боле Най-боле (по мѣстнымъ говорамъ, преим. македонскимъ, вм. по-добрѣ). Ср. серб. боли *melior* 1) нар. лучше: Татаране ле, брайноле! Боле си мене погуби, Не обираи ми сребро-то Сребро-то и нанизното, Че е отъ село собирано. М. 93. Боле нива-та ожжни, Суръ еленъ недей утрепва. *ib.* 131. Знамъ, лудо, знамъ, нема що да чина. Една майка имамъ, болис да ѿ немамъ; Она не ме пуша вонкъ да излезамъ, Въ градина да влезамъ, китки да наберамъ, *ib.* 378. Е качина, до три качина! Нози да имъ трошете, Усилно вного кървъ ке се чини, Поболе главе имъ скинете, Тогай имъ те скинаха главите. В. 303. Поболе, кралю, ойска да съберешъ (*C'est mieux*—). Та не харну да си гу дучакашъ, Чи ке ти земе сита земя. Вв. 4. Леле, Марко, леле, мили сыну! Болѣ, сыну, на двори му иди, Негли, сину, тува да го чекашъ. Ч. 100. Болѣ голѣмъ зальгъ да изѣдѣшъ, не-жели голѣмъ думъ да продумашъ. Ч. 131. Коя гора отъ коя по-болѣ? Дал' елхова, или брышлянова! Най-болѣ є гора брышлянова, Аль не може сама да ѿ бѫде: Бозвива се возъ гора елхова. Ч. 335. 2) употребителна вм. частична по, служащей знаменіемъ сравненія: Нека ѿ (*дѣла-та* пушка) поситъ той Айдуть Велко, Защо є болис юнакъ (вм. по-юнакъ; ср. сл. юнакъ) отъ мене. *Л. Д.* 217.

Болѣдство (вм. болерство) с. с. боярское сословіе: Сиплетни и сводове (въ Полшѣ), конто лесно могохъ да употребятъ неразбрано-то болѣдство като оружіе за потъбелъ на Полшѣ. *Л. Д.* 1872 р. 218.

Боледувамъ ил. дл. болѣю: А то є доста причина да боледува у насъ буба-та повече, отъ колкото у прадѣдовско-то си отечество. *Л. Д.* 1874 р. 184. Партеній си дава оставка-та отъ Епархия-та по причина на боледуваніе-то. *ib.* 1876 р. 4. Защо ми не отговаряши по-не съ една думыца? отъ пройсхожда това? дали отъ много боледуваніе и слабость, или мя вѣчъ намрази? Х. I, 92. Толкова врѣмѧ пѣтъ, съ толкова мѣки, съ боледуваніе. Зк. 134.